Antti Koskela

7.11.2018

Eduskunnan verojaosto
sara.kuitunen@eduskunta.fi

Asia: HE 218/2018 vp

Ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta annetun lain muuttamisesta

- Ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta annettua lakia muutetaan veron kiertämisen estämistä koskevan vuonna 2016 annetun direktiivin mukaiseksi.
- Tavoitteet perustuvat vuonna 2015 valmistuneen BEPS-hankkeen (Base Erosion and Profit Shifting) suositusten toimeenpanoon EU:n alueella. STTK pitää toimia kannatettavina.
- Nykyinen kansallinen lainsäädäntö on jo tehokkaaksi koettu ja kansainvälisessä vertailussa tiukahko. HE ei muuttane sääntelyn taloudellisia vaikutuksia.

Esityksen tarkoituksena on panna täytäntöön vuonna 2016 annettu EU-direktiivi 2016/1164 joka koskee veronkierron torjuntaa. Direktiivin tavoitteet ja keinot pohjautuvat osittain vuonna 2015 valmistuneen BEPS-hankkeen tuottamiin näkemyksiin. STTK kannattaa veronkierron torjuntaa esitetyllä tavalla.

Väliyhteisölainsäädännöllä pyritään ehkäisemään verotettavan tulon siirtämistä matalan verotuksen valtioon. Nykyisen lain soveltaminen edellyttää että i) ulkomainen väliyhteisö on Suomessa asuvan henkilön/henkilöiden määräysvallassa ii) ulkomaisen yhteisön verotus kotimaassaan on laissa määritellyllä tavalla alhainen.

Määräysvalta määritellään nykylaissa siten, että kotimaisen toimijan on omistettava 50% yhtiön osakkeista tai äänivallasta tai on oikeutettu muutoin saamaan vähintään 50% yhteisön tuotosta. Ulkomaisen yhteisön verotusta pidetään laissa mainitulla tavalla alhaisena, jos sen verotus omassa valtiossaan on alempi kuin 3/5 Suomen tasosta vastaavanlaisessa tilanteessa.

Antti Koskela 7.11.2018

Väliyhteisölakia ei lähtökohtaisesti sovelleta muiden EU-maiden yhteisöihin, paitsi jos ne ovat saaneet kotimaissaan verohuojennuksia.

EU:n veronkierron estämistä koskevassa direktiivissä määritelmät menemät hieman toisin. Verotuksen tason on oltava alle puolet verovelvollisen jäsenvaltiossa sovelletun yhteisöverotuksen tasosta, ja verovelvollisella on oltava yksin tai yhdessä etuyhteysosapuolten kanssa suoraan tai välillisesti määräysvalta yhteisössä.

Väliyhtiötulon muodostumiseen on direktiivin 7. artiklassa kuvattu kaksi vaihtoehtoista määrittelytapaa. Transaktiopohjaisessa määritelmässä väliyhtiötuloksi luetaan eräät direktiivissä mainitut tulot. Epäaitojen järjestelyjen mukaisessa määritelmässä väliyhtiötulona pidetään tuloa, jota väliyhtiö ei olisi itsenäisenä yrityksenä kyennyt tuottamaan.

Kansainvälisessä vertailussa Suomen tämänhetkinen lainsäädäntö on melko edistyksellinen. Esimerkiksi Alankomaissa, Belgiassa tai Luxemburgissa ei tällä hetkellä ole väliyhtiölainsäädäntöä. Näissä maissa aiotaan kuitenkin täytäntöönpanna veron kiertämisen estämistä koskeva direktiivi samantyyppisellä tavalla kuin Suomessa HE:n mukaan.

Ranskan voimassa oleva lainsäädäntö vastaa pitkälti sitä, mitä HE:ssa esitetään.

Ruotsissa 25 prosentin määräysvalta riittää väliyhtiösuhteen syntymiseen, ja verotuksen tason on väliyhteisön kotimaassa oltava alle 55% Ruotsin verotuksen tasosta, jotta lainsäädäntöä sovellettaisiin. Saksassa tietyt alle 25% verokannalla verotetut väliyhteisön tulot verotetaan Saksassa osakkeenomistajan tulona, mikäli edellytykset määräysvallasta täyttyvät.

Verohallinnon tietojen perusteella suomalaisilla on melko vähän omistuksia ulkomaisissa väliyhtiöissä. Se tarkoittanee sääntelyn toimivan oikein. Väliyhteisösääntelyn ensisijainen tavoite ei ole tuottaa valtiolle tuottoja, vaan ennaltaehkäistä aggressiivista verovälttelyä ja siten toteuttaa oikeudenmukaisuutta.

STTK:n kanta on, että direktiivin implementoinnin tavoitteet ovat pitkälti samat kuin Suomessa jo voimassa olevan sääntelyn tavoitteet, ja ne ovat kannatettavia.

Käyntiosoite:
Mikonkatu 8 A, 6. krs
0100 Helsinki
Postiosoite:
PL 421
00101 Helsinki

Puhelin: (vaihde)
(09) 131 521
Faksi:
(09) 652 367
Sähköposti:
etunimi.sukunimi@sttk.fi

www.sttk.fi

Antti Koskela 7.11.2018

Oletettavasti direktiivin implementoinnin mukaisella väliyhteisötulon verottamisella päästäisiin samankaltaisiin tuloksiin kuin nytkin, eli suomalaisten yritysten sijoitukset ulkomaisiin väliyhteisöihin olisivat jatkossakin vähäisiä ja sitä kautta toteutettava verosuunnittelu vähäistä.

Ainoa merkittävä lievennys direktiivin edellyttämässä sääntelyssä verrattuna kansalliseen sääntelyyn on, että direktiivi koskee vain yhteisöjä, kun kansallinen sääntely sisältää myös henkilöyhtiöt. Esityksessä ehdotetaan, että väliyhteisösääntelyä sovellettaisiin jatkossakin nykyiseen tapaan sekä luonnollisten henkilöiden että yhteisöjen verotuksessa. STTK pitää tätä kannatettavana.

Toimihenkilökeskusjärjestö STTK ry

Lisätietoja Antti Koskela, ekonomisti
antti.koskela@sttk.fi